

PASEN – FEEST VAN DE VERRIJZENIS

COMMENTAAR BIJ DE LEZINGEN VOOR HET B-JAAR

- Jean Bastiaens -

Cirkelen rond het geheim!

Voor de dagmis van paaszondag schotelt de liturgie ons drie prachtige lezingen voor. De tweede lezing bouwt daarbij voort op de eerste. De evangeliëlezing staat apart en cirkelt rond het geheim.

In de eerste lezing horen we Petrus aan het woord die een rede houdt nadat een niet-Jood tot geloof gekomen is, een Romeinse centurio nog wel: Cornelius. Petrus is tot een belangrijk nieuw inzicht gekomen: GOD kent geen aanzien des persoons en iedereen, Jood en heiden, kan Hem welgevallig zijn. De horizon van Petrus wordt plotseling verbreed en 'zo wijd als alle werkelijkheid' (H.Berger). Zijn rede is opgebouwd naar het patroon van het vroegchristelijk kerygma: de oerverkondiging over het heil in Jezus. Men kan de lezing dan ook vergelijken met een geloofsbelijdenis. Heel het leven van Jezus komt in zijn wezenlijke ijkpunten aan bod: het doopsel van Johannes, de zalving van Jezus met heilige Geest, het optreden in Galilea, Judea en Jeruzalem, zijn weldoende rondgaan in woord en daad tot aan zijn dood op het kruis. Het tweede deel van het kerygma gaat over zijn opwekking uit de macht van de dood, over zijn verschijningen, de ooggetuigen en de zending. Die zending omvat de verkondiging van de opdracht van de Mensenzoon, namelijk: Hij is de door GOD aangestelde rechter over levenden en doden. Het kerygma eindigt met de verwijzing naar de Schriften - Tora, Profeten en Wijsheid - en naar de vrucht van geloof: de vergeving van zonden.

De tweede lezing uit de Brief aan de Kolossenzen bouwt hierop voort. Door het geloof in Christus - die gezalfde en messias is - is ons leven ondersteboven gegooid: hoewel we leven, zijn we gestorven, en is ons leven nu getekend door Christus die ons deel zal geven aan de heerlijkheid van GOD, dat wil zeggen aan het geheim van zijn Naam JHWH.

Na deze oprissing van de dynamiek en de kracht van ons geloof, komen we tot stilstand bij de evangeliëlezing van Sint Jan. Het brede perspectief wordt nu plotseling vernauwd naar een intieme scene: het is vroeg in de morgen, en Maria (uit het dorp Magdala) is op weg naar het graf. Ze mist Jezus en wil dicht bij Hem zijn, al is het dan ook bij een dood lichaam. Als ze bij de grafplaats aankomt, ziet ze dat de steen is weggerold. Intuïtief beseft ze dat er iets helemaal veranderd is, en het eerste wat ze doet is naar Simon Petrus en de beminde leerling rennen om hun te zeggen dat 'de Heer uit het graf genomen is' en dat ze niet weet waar Hij is neergelegd. Dit is de eerste fase van het zien. In de vertaling van het lectionarium volgt het werkwoord 'zien' nog driemaal.

Petrus en de beminde leerling - dat wil zeggen de leerling die destijds aan tafel 'rustte aan het hart van Jezus' (Johannes 13,23) - snellen nu op hun beurt naar de grafplaats. De beminde leerling komt als eerste aan en ziet de zwachtels liggen. Maar hij wacht op Petrus. Als Petrus is aangekomen, gaat hij het graf binnen en ziet zowel de zwachtels als de zweetdoek, waarbij de zweetdoek netjes apart ligt opgerold. Nu gaat ook de beminde leerling naar binnen: hij ziet (zonder object) en gelooft.

Viermaal horen we dus het refrein van het zien: en dit refrein maakt duidelijk dat er zich in de hoofden van de leerlingen een bewustzijnsproces afspeelt. Wat zegt het teken van het lege graf? Wat zeggen de tekenen van de zwachtels en de apart opgerolde zweetdoek?

Het antwoord op deze vraag cirkelt rond het geheim. Want het antwoord is niet zomaar te verkrijgen. Het zien moet doorbreken naar het geloven. Het is een clickmoment. Maar tezeldertijd

een moment dat lang voorbereid is, in een proces van zoeken, vinden, verliezen en opnieuw vinden. Degene die het eerst de stap van zien naar geloven zet, is niet voor niets de 'beminte leerling', hij die rustte aan het hart van Jezus: want op Bijbelse grond heeft kennen en inzicht verwerven altijd te maken met beminnen en je toevertrouwen aan.

Zo horen we in de liturgie op paasdag vanuit de evangeliëlezing niets over het verschijnen van Jezus. Het lege graf staat centraal. Cirkelen rond het geheim. Het geheim van een liefdesavontuur.